

MĚLNÍK, MĚSTO NAD ČESKOU KOTLINOU

Květa: Jé! Tady je to krásné...

Václav: To víš, Mělník. Soutok Vltavy a Labe...

Květa: Úžasný výhled... tak mě ale napadlo, proč musíme jít odsud? Je to mnohem dál, než kdybychom šli z Roudnice, ne?

Václav: Protože si myslím, že praotec Čech připlul z východu po Labi. To byla nejjednodušší cesta. Viděl vysokou skálu, jeden z takových mála záchytných bodů, navíc nahoře je pravěké osídlení. Vylezl na tu skálu, prohlédl si kotlinu českou, uviděl horu Říp a pochopil, že z ní uvidí více. Vzal s sebou ty bůžky, ty dědky, ty ochránce rodu, které si přinášel s sebou, a vystoupil na horu Říp.

Květa: No a ty máš místo bůžků tu krásnou hůl.

Václav: To je hůl anglických poutníků. Ta černá část je z dubů, které rostly možná před osmi, deseti tisíci lety na anglickém pobřeží. A tam sedí takový zvláštní člověk a vyřezává ty hole. A jeden jiný slavný anglický poutník, takový jakoby druid, mi ji přinesl a pak jsme spolu putovali Čechami a teď půjde s námi na Říp.

Květa: Tak konečně je něco starší než já!

Václav: Ale ne o moc...



Soutok Labe s Vltavou



Říp nebyl nikdy kopec, ale hora

V době osídlení našeho území prvními Slovany, tedy od poloviny 6. do 8. století se Říp stal skutečně středem slovanského světa. Slované se nejdříve usadili v úrodných nížinách Polabí, Poohří a kolem dolního toku Vltavy.

Z Řípu tak mohli dohlédnout na sever přes České Středohoří ke Krušným horám, na východ k Železným horám, na jih ku Praze a na západě ke Kadani. Nepřicházeli do neprostupné divočiny, jak tvrdili středověcí kronikáři, ale do mnohokrát osídlených nížin kolem řek, kde Slované zřejmě splynuli s místními zemědělci, což mohli být potomci jak Keltů, tak i Germánů. Stejně tak i pohraniční hvozdy nebyly neprostupné, byl tady sice původní prales, který zde vyrůstal od konce poslední doby ledové, ale celou zemí vedly obchodní stezky. Řada nálezů nejrůznějších evropských mincí v keltských oppidech, v germánských sídlech i v sídlech prvních Slovanů svědčí o tom, že Česká kotlina nebyla izolovaným ostrovem uprostřed Evropy. Čechy byly křižovatkou dálkových obchodních cest mezi východem a západem a mezi Baltem a severní Itálií.. A navíc, česká pověst o Praotci Čechovi není ojedinělá, má společné rysy s některými evropskými mýty, například pověstí o vzniku kmene Langobardů. Roku 568 král Alboin přišel se svým lidem do Itálie, vystoupil na vysokou horu a pronesl slova o zemi, která se stane jejich domovem.

„Když do těchto pustin vstoupil člověk, ať to byl kdokoli- neznámo s kolika lidmi- hledaje příhodných míst k lidským příbytkům, přehlédl bystrým zrakem hory a doly, pláně a stráně a tuším kolem hory Řípu mezi dvěma řekami, Ohří a Vltavou, prvá zřídil sídla , prvá založil obydlí a radostně na zemi postavil bůžky, jež sebou na ramenou přinesl...“
(Kosmas: *Kronika česká*, okolo 1120)

Květa: *Myslíš si, že měl jít praotec ještě dál?*

Václav: *Já si myslím, že určitě ne. Podívej se, jak dopadli Polabští Slované. Vždyť vlastně slovanské osídlení šlo až k Baltu. Zaplat' pánbůh za ten věnec hor, za to přirozené opevnění celých Čech a za to, že jsme ve středu takové velké přírodní pevnosti.*

Květa: *Ale, ten Říp není moc vysoký...*

Václav: *Ale je důležitý. A proto každý, kdo mluví o Řípu, o něm nemluví jako o kopci, ale o hoře.*

Květa: *O hoře?*

Václav: *A v tom je ta úcta, v tom je ta síla toho kopce.*

Květa: *A je to vlastně střed naší země.*

Václav: *Je to střed původního osídlení Čech.*



Já ji chci ochutnat...